

Мистецька мова скульптора і живописця Миколи Сівака

– Якщо ви думаєте, що моя найперша ціль – приносити вам радість, то помиляєтеся. Скульптури і полотна я роблю для себе! – так напівжартома, але відверто й щиро запрошував гостей на невелику персональну виставку, яку відкрив цього вівторка в краєзнавчому музеї, Микола Сівак. – Щодня біжу в майстерню, там – моя стихія. Інакше аж чорти беруть! Дякую, що ви прийшли побачити мої роботи, дякую музею, що саме з моїх робіт розпочинає серію майбутніх експозицій «Творчий портрет». Бажаю приємного перегляду!

– Його скульптури впізнаєш одразу: це пісня в камені чи в бронзі, цю досконалу пластику лише його натхнення й руки творять, – аж сягла захопленням від витворів Микола Сівака завідувачка відділу виставок обласного краєзнавчого музею Галина Данильчук, а серія мистецьких виставок в музеї – саме її проект.

– Те, що Микола Сівак досягнув у скульптурі, – це поки не оцінені скарби, – упевнений колега по мистецькому цеху Віктор Гвоздинський. – Тут вистачить роботи для мистецтвознавців на роки. Маленька виставка? Але, згадайте, із кімнатки, з кунсткамери розпочинався Ермітаж!

Промови зайняли якихось декілька хвилин. За мить усі потягнулися до бронзових мініатюр і полотен. З кожної роботи Сівака аж огортає душу їхня глибинна українськість теплом Полісся, чи Поділля, чи Карпат. Не показна – прихована, але від того тільки більш правдива й сильна. Аж раптом чуємо:

– А підійдіть сюди! – Микола Сівак потягнув мене до мініатюри в бронзі «Ой, летіли дикі гуси». – Наші пісні – їх же не переслухати! Якимось увімкнув у майстерні радіо й почув уперше, як ці слова виконує Руслана. Її експресія та емоції відразу вилились у форму. Оце крило – це пісня, це політ. А жінка – це кохання, і відданість, і щирість. Це, звісно, не натуралістична пластика, авангардна, мистецька мова двадцять першого століття.

Мистецька мова Сівака – сучасна й зрозуміла. У Рівному різцю митця належать пам'ятник афганцям, і першій вчительці, біля РДГУ, скульптурні Музи на фасаді залу органної і камерної музики. В Острозі – скульптурні твори в парку академії. Невдовзі, це вже не секрет, на вулиці 16 Липня постане пам'ятник Георгієві Косміаді. Й залишиться для міста і для вічності. Каміння, бронза і полотна насправді можуть жити довго.

Сергій ШИКАРЕНКО